

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Inimicitia & odio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

III. De inimicitia et odio.

pincerna pharaonis ioseph: q̄ succedētibz p̄speris/ sui interpretis est oblitus. Gen. xl. Laban multotiēs voluit imutare mercedē iacob/ ei fideliter seruiēti. Gene. xxxj. Multa seruitia recepat a dauid saul: z tñ eū occidere sepius nitebat. i. Reg. xvij. Ualde ingrat⁹ fuit dauid vrie fidelis militi: cui tradidit literas sue mortis. ij. Re. xi. Ingrat⁹ est aliqñ hō liberatū eū d̄ magno periculo. Tales liberati nitunt̄ aliqñ destruere liberantes. Nā saluauit z liberauit dauid habitatores ceyle: z tñ in man⁹ saul eū q̄rētis occidere/tradere voluerūt. i. Re. xxiij. Postq̄ dauid peccerat absalō fratricidiū/ z liberauit eū de exilio: ipse eū grauiter postea p̄secut⁹ est. ij. Re. xv. Misit Jonathas viros q̄ liberauerūt demetriū: q̄ postea alienat⁹ vexauit eū. i. Mach. xi. Dñs vinee peccit p̄sequētibz seruos: q̄ postea ei⁹ filiū occiderūt. Mat. xxi. De decē leprosis liberatis a lepra/ nouē fuerūt ingrati. Lu. xvij. Questores ingrati de liberatione puelle a demone/ sunt postea Paulū p̄secuti. Act. xvi. Ingrat⁹ ē hō aliqñ amicis honoratibz eū/ z puro cor

de diligētibz: eis vel eoz heredibz retribuendo d̄nū. Sic filij amon p̄ honore accepto a seruis dauid/ ab eo ad eos p̄sonaliter destinatis/ vituperiū reddiderūt. ij. Re. l. Ualde ingrat⁹ fuit dauid amicitie Jonathe/ qñ filios hereditate priuauit. ij. Reg. xvi. Nō est recordatus Joas rex misericōdie z amicitie quā fecerat ei Joiada sacerdos: qñ zachariā eius filiū interfecit. ij. Paral. xxiij. Helise⁹ multū honorauerat pplm̄ isrl̄ z regē: z tñ iussit eū rex decapitari. iij. Regū. vi.

¶ De inimicitia z odio.

Cap. lxiij.

Inimicitia z odium
Iniquitate acquir̄ p̄cedēte.
Lupiditate acq̄rit̄ apparēte.
Maliginitate p̄q̄rit̄ inuidēte.
Carnalitate exq̄rit̄ inuadēte.
Auctoritate p̄cipit̄ arguēte.
Cū pietate dimittitur paci-
ficante.

¶ Inimicitia

as p̄mittit deus fieri: z hoc propter peccatū. Peccatū em̄ cā est inimicitiaz. Cū Augustin⁹ dicit: Peccatū est defortitas/ quā de⁹ detestat: iniquitas/ quā demon amplexatur:

De inimicitia et odio **LIII**

infirmitas/ qua tot⁹ mūdus
dissipat. In cui⁹ signū stati
post pctm primoz parentū/
posuit de⁹ inimicitias inter
serpētēz mulierēz inter vtri
usq; semē. Gen. iij. Tres ini
micos suscitauit dñs Salo
moni post pctm. s. rason fili
um eliade/ adad/ z hieroboā.
iij. Reg. xi. Cū filij isrl pecca
rēt/ z facerēt malū corā dño:
insurrexerunt inimici eorū.
Jud. ij. Judeis peccātib/ ho
lofernes obsedit eos: sed eis
penitentib/ liberati sunt. Ju
dith. v. z p totū. Occasione
pcti diabolus dicitur inimic⁹ nř.
Ipe em̄ est inimic⁹/ quē odio
habere debem⁹: q̄ dormiēti
bus hoīb/ supseminauit ziza
niā. Matt. xij. Inimicitie
multe ex cupiditate rex tpa
liū oriunt. Nā inter pastores
abrae z loth facte sunt inimi
citiē. ppter substātiā. Ge. xij
Rixati sunt pastores gerare
cū pastorib/ isaaci: eo locuple
tato: ideo appellauit nomē lo
ci illi⁹ pute⁹ ad inimicitias.
Gen. xxvi. Oderat esau Ja
cob ppter hereditatē/ z dice
bat: Ceniēt dies luctus p̄is
meis: z occidā iacob frēz meū
Ge. xxvij. Inimicitia z odiū
Orit aliquē ex inuidia. Nā ini
dētes frēs Joseph/ q̄ a patre

cūctis fratrib/ plus amaret/ z
oderāt eū: nec poterāt ei q̄c
q̄ pacifice loq. Gen. xxxvij.
Egyptij oderāt filios isrl: qz
creuerāt/ z locupletati essent:
z affligebāt eos. Exod. i. Vi
dēs saul q̄ David prudēter a
geret/ z ppl̄s eū diligeret/ fa
ctus ē ei⁹ inimic⁹. i. Re. xvij
Inimicitia magna surgit ex
luxuria. Propter defloratio
nē dīne/ inter siche z filios ia
cob inimicitia magna fuit.
Gen. xxxvij. Fūdebat apud
sanfonē lachrymas vxoz ei⁹
dicens: D disti me zc. Judic.
xij. Et ppter eā: ablatā sibi/
fact⁹ est inimicus oib/ phili
steis. Judic. xv. Iudicio dei
fit/ vt post carnalē amorē se
quat odiū: vt patet in amō et
Thamar eiecta. ij. Reg. xij.
Inimicitias z odiū portant
aliquē hoīes mali/ rēphēdenti
bus eos z loquētib/ veritatē.
Nā cū helias argueret ach
ab p̄ iniqua occisiōe nabothe/
dixit ei achab: Nū inuenisti
me inimicū tibi: iij. Reg. xxi
Dixit achab ad iosaphat de
michea: Ego odi eū: qz nō p
phetat mihi bonū/ s; malū. li
cet diceret veritatē. iij. Reg.
xxij. De hac materia req̄re
plura in ca. de fūitate. Inimi
citiās debz hō fugere: z q̄ntū

De intētionē recta.

pōt/inimicos pacificare: z vt
pacē cito inueniāt/ nō nimis
offendere. Hā lepte pacifica
tus est cū galaaditis/ q̄ expu-
lerūt eū: z pro eis pugnavit.
Ju. xj. Duo latrōes/rechab
z baana/q̄ attulerūt caput is-
boseth david inimici sui/fue-
rūt ab eo p̄dēnati. ij. Re. iij.
Cognouit simō q̄ triphō cū
dolo peteret argētū z pue-
ros: iussit tñ dari/ ne inimici-
tia magna ī populo fieret. j.
Macha. xij. Rēphendēdi
sūt q̄ p̄pter bonas causas nō
faciūt pacē iter inimicos: cū
p̄pter mortem dñi facti sunt
amici herodes z pilatus: qui
antea fuerāt inimici. Lu. xx
ij. Inimicis deuicti diuina
nō hūana p̄tute/ deo grē sunt
reddēde. In cui⁹ figura thon
rex audiens/ q̄ David expu-
gnasset adadezer inimicū su-
um: misit ad eum filiū suū/ z
gratias egit ei. j. Para. xvij.
Amputato capite holofernis
dixit Judith: Laudate dñm
deū n̄m: q̄ interfecit ī manu
mea hostem ppli sui. Judith
xiiij. Submersis egyptijs/
dixit moyses: Cantem⁹ dño
gloriose: qz equū z ascensore
piecit in mare. Exo. xv. Ra-
guel z anna laudauerūt deū:
q̄ excluserat ab eis inimicū

vexantē. Tob. viij. Macha
bei victoria habita canebāt
z benedicebāt deū in celū. j.
Mach. iij. De hac materia
grē. s̄. in ca. de discordia.

De intētionē recta.

Cap. lxx.

Intentio in opere

Facit exterminari qd fuerit
Opus acceptari/ si defuerit.
Habet occultari/ si latuerit.
Aequi iudicari qd voluerit.
Debet regulari/ ne ruerit.

i Intētio im

ponit finē opi: op⁹ em̄
de se nō iudicat/ sed intētio.
Hā vna z eadē operatio fa-
cta diuersa intētionē/ sortit⁹
virtutē z vitij. Cū Cain oc-
cidit abel/ z peccauit: qz ex in-
uidia fecit/ z malā intētionē
habuit. Gen. iij. David in-
terfecit goliā/ z meruit: qz ex
iusticia/ z vt pplz defenderet
fecit. j. Re. xvij. Abraā z sa-
ra riserūt in p̄missiōe filij: s̄
risus abrae fuit cōmēdatus
z virtuosus: qz p̄cessit ex leti-
cia. sare p̄o rēphensibilis: qz
ex incredulitate. Gen. xvij. et
xvij. Pharaō dixit/ peccauit.
Exodi. ix. Judas etiā dixit/
peccauit: nec tñ veniā merue-
rūt: qz erat intētio eoz deprā